

21 juli 2022

Koninklijke hoogheden,

Mevrouw, Monseigneur,

Het is met trots en dankbaarheid dat ik u vandaag, ter gelegenheid van het Te Deum op 21 juli, mag ontvangen in onze provincie Oost-Vlaanderen.

Bedankt u deze feestelijke dag samen met ons viert. En, laat mij toe, mevrouw, monseigneur, onmiddellijk de hoop uit te spreken dat het niet de laatste keer zal zijn, dat u onze provincie, met zoveel troeven, vereert met een bezoek. Oost-Vlaanderen 'vaut le detour', zo heeft u ongetwijfeld al mogen ervaren tijdens uw missies en de kennismaking met de vele Oost-Vlaamse bedrijven en kennisinstellingen. Bedankt om onze bedrijven te ondersteunen in hun buitenlandse contacten en zo mee te zorgen voor onze groei en welvaart.

Geachte aanwezigheden in al uw titels en hoedanigheden,

Ik weet niet hoe het voor u voelt, en misschien is het omdat ik als gouverneur anders naar de actualiteit en de samenleving kijk, maar sedert ik als gouverneur bevoegd werd voor de noodplanning en het crisisbeheer, lijkt het alsof we de voorbije tijd van crisis naar crisis zijn gelopen.

Vooreerst was er de coronacrisis, vervolgens moest de Brexit in goede banen worden geleid. Vorige zomer waren er extreme weerfenomenen waarbij het zuiden van ons land werd getroffen door een waterbom, met een dramatische tol aan menselijk leed en materiële schade. Dit jaar is er de oorlog in Oekraïne, maar ook de hoge temperaturen en een tekort aan neerslag.

Telkens opnieuw werden noodplannen uitgerold, afgeschaald en vaak niet helemaal opgeborgen. Telkens opnieuw aan de slag, in het beheer van meer dan één crisis tegelijkertijd.

Telkens ook één constante: **op onze uniformberoepen konden we altijd rekenen.**

Defensie, politie, brandweer, de medische discipline, civiele bescherming en het Rode Kruis, maar ook beroeps- en vrijwilligerskorpsen, noodcentrales en noodplanners, en ook de burgemeesters en hun colleges, de vele medewerkers binnen de gemeente- of stadsdiensten. Ze stonden altijd paraat en moesten zich crisis na crisis heruitvinden. Chapeau!

Tot slot, zowel na de overstromingen, als tijdens de coronapandemie en in de vaccinatiecentra, en zeker ook vandaag in volle Oekraïne-crisis: **ook onze burgers staan klaar. Klaar om te helpen.**

Niettegenstaande een snel veranderende tijd met heel wat onzekerheid en nieuwe uitdagingen, na een coronapandemie die lange tijd onze sociale contacten heeft beperkt, onze sociale structuren en verenigingen onder druk heeft gezet. Fakenews, polarisering, harde woorden op het internet, gewelddadige betogingen. Er waren de voorbijgange tijden waarop het leek alsof de samenleving uit elkaar viel.

Niets is minder waar.

Kijk vandaag: onze verenigingen, ze bestaan nog. Meer zelfs: het afgelopen jaar kon ik, in mijn ambtswoning, 16 Oost-Vlaamse verenigingen die 50 jaar of langer bestaan een predicaat tot 'Koninklijke' Maatschappij uitreiken. Dit na vijftig jaar of meer bevolgen enthousiasme, voortdurend vrijwillig engagement en actieve inzet voor onze medemensen in sportieve, culturele en/of sociale initiatieven. Niet gefnuikt door het virus, maar veerkrachtig voor onze burgers.

En dit mocht terecht verermerkt worden, want verenigingen zijn de brandstof voor een warme samenleving, een dam tegen eenzaamheid en doorgedreven individualisme, en waardevolle partners bij de aanpak van verschillende maatschappelijke uitdagingen.

Samen met het verenigingsleven trekt ook het sociale leven zich opnieuw op gang. Festivals vinden plaats als vanouds. Jongeren krijgen de kans om zorgeloos jong te zijn. En ouderen om zich nog even jong te wagen.

We hebben het Ros Beiaard opnieuw zien uitrukken, de Ronde van Vlaanderen doorkliefde een ware mensenmassa en we staan vandaag in het hart van een stad waar 10 dagen weinig geslapen wordt en honderdduizenden mensen één van de grootste volksfeesten van Europa beleven.

De samenleving bruist opnieuw, op een positieve manier.

En dat is belangrijk. Want **het zijn de burgers, met of zonder uniform, die bepalen hoe ver onze dromen en ambities als provincie, maar ook als land kunnen rijken.**

Ook de Oekraïne-crisis toont aan hoe belangrijk burgers zijn in het realiseren van onze ambities. In Oost-Vlaanderen wonen bijna 2500 Oekraïense ontheemden bij een particulier thuis of in een bijkomende woning van een particulier. Maar liefst 70% van het aanbod aan verblijfplaatsen wordt door burgers gerealiseerd. Zonder hen konden we als land niet solidair zijn, zonder hen konden we onze ambitie niet waarmaken.

Ik wil daarom alle burgers oprecht bedanken, en vooral oproepen om ambitieus te blijven, maar ook om vertrouwen te hebben.

Ze hebben daar alle redenen toe.

Ik zeg het graag met een kwinkslag, en oordeel zelf: **in het Oosten, in Oost-Vlaanderen, komt de zon op. Meer dan een mooi gezegde.** Kennisinstellingen, bedrijven, burgers en overheden werken hier effectief samen aan de samenleving en economie van morgen. **Innovatie vormt het hart van onze provincie.**

We zijn voorlopers in zowat alles dat op 'tech' eindigt. Biotech, healthtech en nu in het bijzonder ook cleantech. De ideeën en investeringen van vandaag, zorgen voor de oplossingen die we morgen nodig hebben om te bouwen aan een duurzame samenleving.

Maatschappelijke waardigheid, veiligheid en duurzame producten in Oost-Vlaanderen; hier wordt er samen aan gewerkt.

Als getuige vanop de eerste rij maakt het voor mij misschien gemakkelijker om optimistisch te zijn, maar **de sleutel tot succes zit finaal bij jullie allemaal.**

'Durf denken' is al jarenlang het credo van onze universiteit.

We prikkelen onze provincie om beter te doen.

Als we het ook samen doen, dan twijfel ik er niet aan: alles komt goed!

Fijne feestdag!

